

РЕШЕНИЕ

№ 306

гр. София, 18.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 10.12.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **9078** по описа за **2021** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава дванадесета, чл. 208 - 228 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

С Решение от 05.06.2021 г., постановено по НАХД № 2405/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 116-и състав е отменен Електронен фиш /ЕФ/ серия Г №0011463/02.08.2019 г., с който на А. Б. Ц., ЕГН: [ЕГН] е наложена глоба в размер на 250 лв. на основание чл.638 ал.1, т.1 от Кодекса на застраховането /КЗ/ за нарушение на чл.483 ал.1 т.1 КЗ.

Срещу постановеното решение е подадена касационна жалба от СДВР, в която се твърди, че същото е неправилно, постановено в нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Касаторът счита, че процесния ЕФ съдържа всички изискуеми от закона реквизити и намира на неправилен извода на районния съд в тази насока. Изтъква, че вмененото нарушение е безспорно извършено и правилно е ангажирана отговорност на Ц.. Моли за отмяна на съдебното решение и потвърждение на ЕФ. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание пред Административен съд София–град касаторът –Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/ се представлява от юрк. П., която поддържа жалбата и претендира възнаграждение.

Ответникът – А. Б. Ц., редовно уведомен, не се представлява в съдебно заседание и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като провери служебно съответствието на решението със съществените процесуални правила и материалния закон, намира за установено следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуването на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна.

При извършената служебна проверка в съответствие с разпоредбата на чл. 218, ал. 2 от АПК и с оглед правомощията на касационната инстанция, съгласно цитираната разпоредба, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Въззивният съд, след обсъждане на събраните доказателства, е приел за установено, че на 02.08.2019 г. в 13.32 часа лек автомобил "М. Ц 180" с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на жалбоподателя Ц., се движил по [улица]и до №97 бил засечен с автоматизирано техническо средство СД2Д0023. На същата дата от полицейски служители била извършена проверка в сайта на „Гаранционен фонд" относно наличието на сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност" за горния автомобил, при която било установено, че за автомобила към посочената дата няма валиден и действащ договор за сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите.

Във връзка с горните обстоятелства на А. Б. Ц., ЕГН: [ЕГН] бил издаден от СДВР процесния ЕФ.

За да отмени ЕФ, СРС е приел, че посоченото в ЕФ е безспорно извършено, но в случая ЕФ не отговаря на реквизитите, посочени в чл. 189, ал. 4, изр. 2 от ЗДвП, доколкото липсва описание на нарушението, за което е наложено наказанието.

Решението е правилно.

Настоящата съдебна инстанция изцяло споделя изводите на районния съд за допуснатото нарушение на чл. 189, ал.4, изр. 2 от ЗДвП. Описанието на нарушението е абсолютно задължителен реквизит при издаването на ЕФ. Привлечените към отговорност лица по правило се защитават срещу фактите, което налага задължителното им посочване. Няма правен способ горното нормативно задължение да бъде отменено чрез одобрени образци на ЕФ или някакви други вътрешни за МВР правила. Нарушението е засегнало правото на защита на санкционираното дружество, чиято отговорност, макар и безвиновна, обективна, не е лишена от процесуалното право на защита срещу обективните факти, включени в състава на релевираното административно нарушение. Така установеното нарушение винаги е съществено и

поради това безспорно представлява абсолютно отменително основание.

СРС е събрал и обсъдил всички относими доказателства, на базата на които е изградил решаващите си изводи, вкл. и крайният, че макар и да е доказано обстоятелството, че към момента на заснемане на управлението на лекия автомобил, за същия е нямало сключен и действащ застрахователен договор за задължителната застраховка „Гражданска отговорност" на автомобилистите, то не може да преодолее допуснатото същественото нарушение на чл. 189, ал. 4 ЗДвП, поради което ЕФ подлежи на пълна отмяна.

С оглед изложеното съдът приема, че оспореното решение на Софийски районен съд е правилно и законосъобразно постановено, и като такова следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София – град, VII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 05.06.2021 г., постановено по НАХД № 2405/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 116-и състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.